

15/8/2008

נושאונט מס' 7

דבר העורך

שלום למנויים ולקוראים,

בגיליון זה של נושאונט אנו פותחים בסדרת כתבות העוסקות ב"מחקר בולאי". כידוע, כל מציג תימאטי נדרש להפגין ידע לא רק בתחום האיסוף שלו (ידע תימאטי), אלא גם בבולאות (ידע פילאטלי). אחת הדרכים להפגין ידע כזה היא האמצעות מחקר בולאי. מחקר בולאי אינו רק חלק מתצוגת בולים בתערוכה, אלא גם פן נוסף של איסוף תימאטי המשלב חיפוש מידע מעמיק עם עצם השגת הפריטים הבולאים. בכתבה הראשונה בסדרה מדגים **אריק שורץ** מחקר על בול דואר אויר מוקדם מניו-פאונדלנד. אנו זורקים "כפפה" למציגים שלנו: כתבו לנו על המחקר הבולאי שלכם. נשמח לקבל ולפרסם גם מאמרים על מחקרים בולאים שאינם עוסקים רק בבולים אלא בפריטים בולאים אחרים.

עוד תמצאו בגיליון זה את פינת האינטרנט של **משה אהלי** ומאמר מאת **לורנס פישר**, המדגים כיצד ניתן להרחיב את האוסף התימאטי מעבר למובן מאליו.

ומכאן לעדכונים בענייני האגודה: ועד האגודה נפגש לאחרונה עם מנכ"ל התאחדות בולאי ישראל, **טיבי יניב**. בפגישה עלו לדיון מספר נושאים הקשורים בשיתוף הפעולה בין האגודה להתאחדות. הוועד הודה לטיבי על הסיוע שניתן לאיל"ת במהלך התערוכה, בדמות דוכן במקום בולט. ברצוננו גם להודות לטיבי על שהעמיד לרשות האגודה שולחן ביריד הבולאי שנערך בדיזנגוף סנטר בתחילת חודש זה.

ביום חמישי ה-4 בספטמבר יערך מפגש נוסף של חברי האגודה, במקום הרגיל – הביתן לדואר ובולאות במוזיאון ארץ ישראל ברמת אביב. הפעם יוקדש המפגש לדיון באוספו של לורנס פישר "שוואה, מדינה והמאבק להישרדות". תחילת המפגש בשעה 17:00 – אנא דייקו.

אנו רוצים לשתף אתכם בהצעה שקיבלנו. האם מישהו מכם מדפיס את גיליונות נושאונט? אפשר להדפיס את גיליונות נושאונט לא רק על מנת לשמור עותק מודפס, אלא בעיקר על מנת שתוכלו להעבירם לחברים ומכרים לקריאה. מי יודע, אולי מישהו מהם יתלהב, ויצטרף כחבר לאיל"ת.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

לסיום, אנו רוצים להזכיר שחלק קטן מהחברים עדיין לא העבירו אלינו את כתובות המייל שלהם, ובשל כך הם אינם מקבלים ואינם נהנים מנושאונט, וחבל.

שלכם,
יורם ואריק

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

העולם כולו נגדנו

לורנס פישר

אני מניח שרבים מהקוראים יודעים שאני אוסף בולים בנושא הסכסוך הישראלי – ערבי על היבטיו השונים. בנושא מודרני כל כך קשה מאוד להגיע למדליות גבוהות, אלא אם כן התקציב הוא בלתי מוגבל. לצערי, התקציב שלי מוגבל במידת מה, וכדי לאזן את המגבלה הכלכלית אני משקיע יותר זמן ומחשבה בתכנית האוסף ובפיתוח.

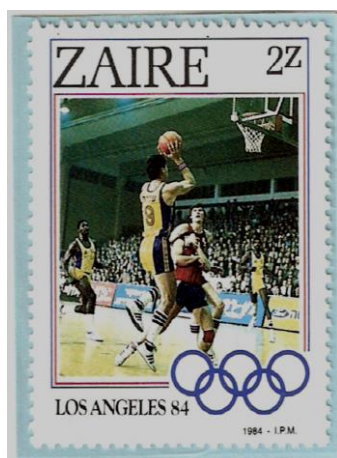

מכבי תל אביב – אלופת אירופה בכדורסל.

לאחר תערוכת ישראל 2008 הקדשתי מחשבה למציאת היבטים חדשים של הנושא. במאמר זה אציג שלושה סעיפים חדשים בתכנית התצוגה שלי. בתערוכה שזה עתה הסתיימה בבוקרשט כבר הצגתי את הסעיף הראשון. אשמח לשמוע מהקוראים כיצד ניתן לשפר את החומר הבולאי המוצג בסעיפים אלה.

1. ישראל זה באירופה?

כתוצאה מאילוצים פוליטיים הנובעים ישירות מהסכסוך, מצאה עצמה ישראל מנועה מלהיות חברה בארגונים מזרח תיכוניים או אסיאתיים שונים, בעיקר בתחומי התרבות והספורט. הפתרון היה קליטתה של ישראל במסגרות אירופאיות, לרוב לפני תהליך ההתאסלמות העובר על אירופה בימים אלו. להלן שתי דוגמאות:

הליגה האירופאית ("היורוליג") בכדורסל (או בשמה הקודם "גביע אירופה לאלופות") היא תחרות כדורסל שנתי בין מיטב הקבוצות באירופה. האלופה הישראלית הנצחית, מכבי תל אביב, משתתפת ביורוליג דרך קבע ואף זכתה באליפות אירופה חמש פעמים, לראשונה ב-1977. מספר חותמות ישראליות הנציחו את הישגי הקבוצה בגביע אירופה, וכאן אני מציג דוגמה משנת 2001. הבול מזאיר שהונפק לכבוד המשחקים האולימפיים בלוס אנג'לס 1984, מציג (בטעות או במתכוון) את אחד ממשחקי מכבי תל אביב במסגרת האירופאית. חובבי הספורט שביניכם בוודאי מזהים בבול את **מיקי ברקוביץ'**, גדול כדורסלני ישראל בכל הזמנים. אגב, גם נבחרת ישראל משחקת בהצלחה במסגרת האירופית מאז שנות ה-50.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

ישראל התקבלה לאיגוד השידור האירופאי (European Broadcasting Union) בשנת 1973, ומאז נטלה חלק בתחרות המוזיקלית המאורגנת על ידי האיגוד – האירוויזיון. תחרות האירוויזיון התקיימה בכל שנה ובמשך זמן רב ישראל הייתה המדינה היחידה מחוץ לאירופה שהשתתפה בתחרות בידור זו. המבוגרים שבינינו זוכרים את התקופה בה היה בארץ ערוץ טלוויזיה בודד, והתחליף היחיד היה ערוץ הטלוויזיה הירדנית. ירדן נהגה לשדר את האירוויזיון, אבל בזמן השיר הישראלי השידור היה נקטע לטובת פרסומות. קיים מספר מועט של חותמות ביול המוקדשות לאירוויזיון – הנה אחת מהן.

עמוד התצוגה מכיל פריטים המציגים עוד ארבעה מקרים אחרים בהם נחשבה ישראל חלק מאירופה: תחרויות כדורגל (בול ישראלי שהונפק לציון יובל התאחדות הכדורגל האירופית שישראל חברה בה), הצופים, איגוד השחמט ומכון התקנים.

2. "אם ישראלי משתתף, אנחנו פורשים"

בפרק הזה אני מראה מקרים בהם נציגים ממדינות מסוימות סירבו ליטול חלק באירוע בגלל השתתפותם של נציגי ישראל. הדוגמא הראשונה היא תחרות מיס יוניברס: תחרות יופי זו מתקיימת מידי שנה, ובדרך כלל היא נקיייה מפוליטיקה. בשנת 1993 צולמה מיס לבנון דאז לצידה של מיס ישראל, דבר שעורר סערה בקרב תושבי שכנתנו הצפונית. מלכת היופי הלבנונית הואשמה בשיתוף פעולה עם ישראל, ורק לאחר ארבעה חודשים הורשתה לחזור הביתה בבטחה. שמונה שנים אחר כך (בשנת 2001) פרשה **כריסטינה סיינויה**, מיס לבנון של אותה שנה, מהתחרות כי לא הסכימה לעמוד ליד מיס ישראל, **אילנית לוי**. העלמה סיינויה הפכה מיד לגיבורה לאומית בלבנון. ראוי לציון שמיס מצרים של אותה שנה בחרה לכבד את רוח האירוע, המשיכה להשתתף וטענה שלפוליטיקה אין כל מקום בתחרות.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

תופעת ההחרמות לא פסחה גם על אירועי ספורט. אלוף הג'ודו האירני **אראש מירסמאלי** פרש מתחרות הג'ודו במסגרת המשחקים האולימפיים באתונה 2004, משום שאמור היה להתמודד מול ג'ודוקא מישראל. הוא אף הכריז בפומבי "אמנם התאמנתי חודשים ואני בכושר טוב, אך סירבתי להתחרות מול יריב ישראלי כדי להביע הזדהות עם סבלם של הפלסטינאים".

גם משחק המלכים הפך לזירה פוליטית אנטי-ישראלית. אולימפיאדת השחמט ה-22 התקיימה בחיפה בשנת 1976. מדינות ערב ומדינות התומכות בהן סירבו להשתתף במשחקים בארץ. היעדרותן של מדינות מזרח אירופה, ובראשן ברית המועצות, פגעה ברמתו של האירוע, אבל לא מנעה את קיומו. מדינות ערב ארגנו במקביל את "אולימפיאדת הנגד" (the Against Olympiad) בטרפולי שבבלוב. לציון המאורע הונפקו בולים בלוב ובאל סלבדור, אשר זכתה בתחרות.

באליפות העולם בטניס שולחן שהתקיימה בפריז במאי 2003, אמור היה הנציג התימני לשחק נגד נציגו, **גיא אלנסקי**. כאשר הבין שמדובר בשחקן ישראלי, מיהר התימני לעזוב את השולחן ונחל הפסד טכני. למחרת אמור היה אלנסקי לשחק נגד יריב סעודי, וגם שחקן זה סירב להגיע לשולחן. משהו אישי נגד גיא? לא נראה לי.

את הפרק הזה אני מסיים בסיפורו של **אשקן דג'אגה**, שחקן כדורגל גרמני ממוצא איראני. דג'אגה, שחקנה של קבוצת וולפסברג, נכלל בסגל הנבחרת הגרמנית הצעירה בכדורגל. נבחרת גרמניה שיחקה בישראל בשנת 2007 במשחק בינלאומי במסגרת מוקדמות אליפות אירופה, אך דג'אגה סירב לשחק בישראל: "יש לי יותר דם איראני מאשר גרמני וצריך לכבד זאת. אני עושה את זה מתוך כבוד. הוריי הם איראניים". מספר פוליטיקאים גרמנים דרשו לגרש אותו מהנבחרת הגרמנית.

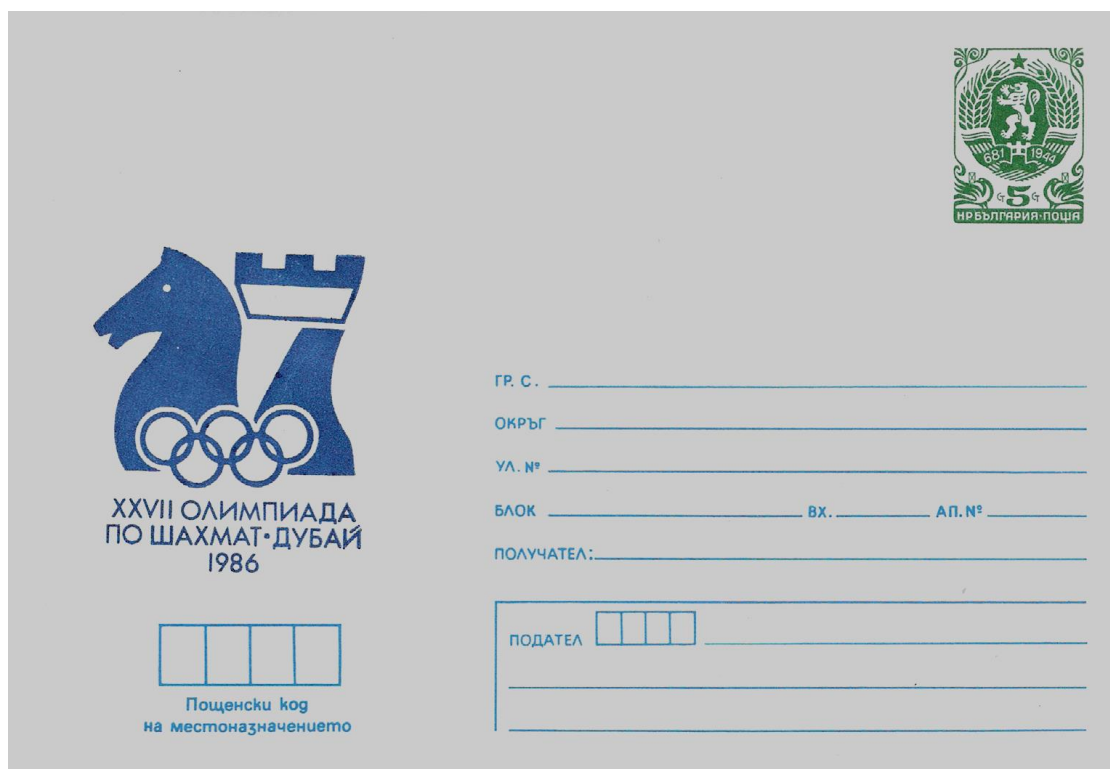

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

3. ישראל אינה רצויה כאן

כאן אתייחס למקרים בהם מדינות סרבו לארח נציגות ישראלית. אולימפיאדת השחמט ה-27 התקיימה בדובאי שבמפרץ הפרסי בשנת 1986. על פי הנהלים דאז הייתה למדינה המארחת הזכות לסרב לקבל מדינה אחת, ובאופן לא מפתיע הייתה זו ישראל. מספר קטן של מדינות ממערב אירופה (וכן מספר שחמטאים בודדים, בהם סגן אלוף העולם לשעבר, **ויקטור קורצ'נוי**) פרשו לאות סולידאריות עם ישראל.

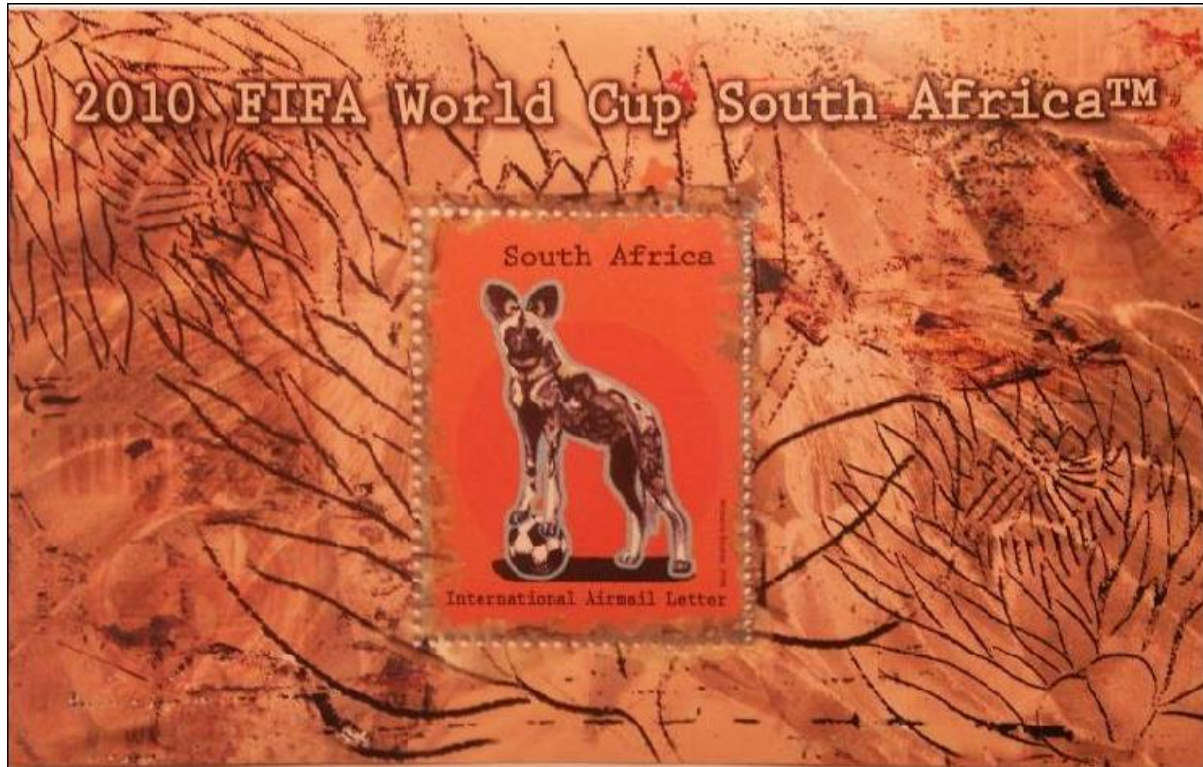

משחקי הגביע העולמי בכדורגל ייערכו בשנת 2010 בדרום אפריקה. למרות שמדובר באירוע עתידי, הרי שכבר קיים חומר בולאי המוקדש לנושא זה. וכיצד שייך העניין לתצוגה שלי? מסתבר שארבע מדינות הגישו את מועמדותן לארח את משחקי הגביע העולמי הראשונים באפריקה: דרא"פ, מצרים, מרוקו ולוב, שהציעה לארח את המשחקים יחד עם טוניס. איגוד הכדורגל העולמי, פיפ"א, הבהיר ללובים כי הם נדרשים להתחייב

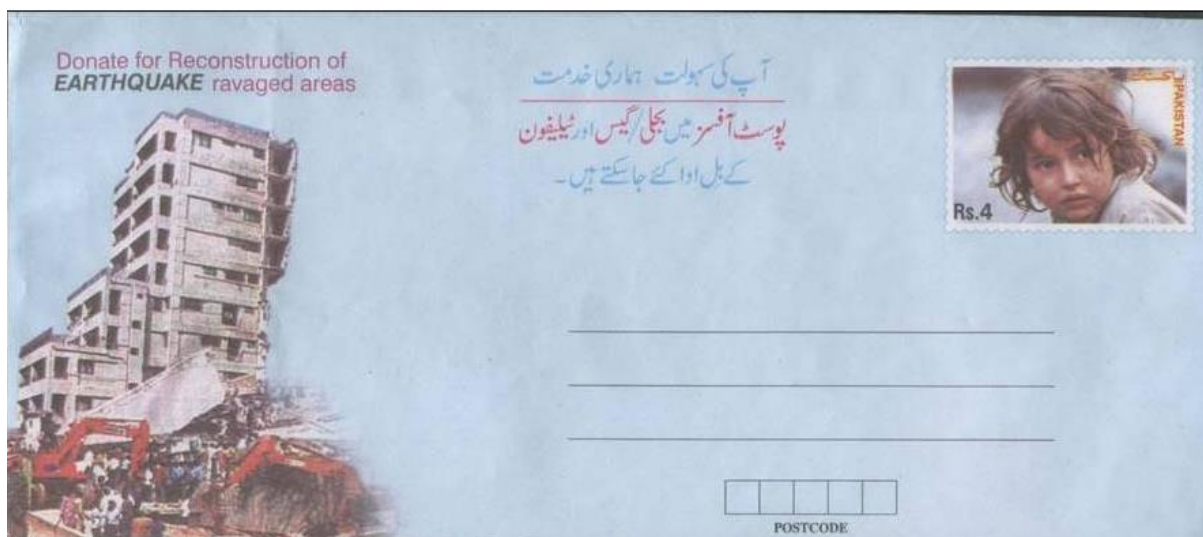

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

מראש לתת ויזות כניסה לכ—ו—ל—ם. הלובים הסכימו, אך צירפו תנאי "קטן" – שההסכמה הזו לא תחול על ישראל... כתוצאה מכך החליטו ראשי פיפ"א לפסול את מועמדותה של לוב.

באוקטובר 2005 פקדה רעידת אדמה רצינית וקטלנית את איזור קשמיר שבפקיסטאן. עשרות אלפי אנשים נלכדו מתחת להריסות. כידוע, לישראל מומחיות בתחום חילוץ לכודים, וממשלת ישראל מיהרה להציע עזרה לפקיסטאן, למרות שבין המדינות לא מתקיימים יחסים דיפלומטיים. ההצעה לא זכתה לכל תגובה במשך שבוע ימים, למרות שדווקא פרק זמן זה הוא הקריטי ביותר להצלת חיים. לאחר שבוע של המתנה הודיעו שלטונות פקיסטאן שהם מוכנים לקבל סיוע מישראל רק דרך האו"ם. למרות המצוקה

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

הקשה של מדינתם סרבו ראשי השלטון בפקיסטאן לקבל סיוע ישיר מישראל. סיפור דומה קרה בזמן רעידת האדמה שפקדה את אירן ב-2003 – משטר האייתולות סירב בתוקף לקבל סיוע מ"משטר הציוני".

אף אחד מהפריטים הבולאים המוצגים במאמר זה אינו שייך לנושא האיסוף שלי באופן ישיר. ובכל זאת, אני חושב שהם משתלבים בסיפור שלי, ומשדרגים את הסיפור של התצוגה. עכשיו אני מנסה להרחיב את תת-הפרקים האלה באמצעות דוגמאות נוספות, ולמצוא פריטים בולאים מגוונים יותר – לא רק בולים אלא גם חותמות, דברי בולים, שגיאות וכדומה.

המסקנה העיקרית מנסיוני להוסיף פרקים אלו לתצוגה נוגעת לכולנו: צריך לחשוב גם "מחוץ לקופסא" ולהוסיף לתכנית האוסף פרקים שאינם קשורים לנושא באופן מיידי וטריוויאלי בלבד.

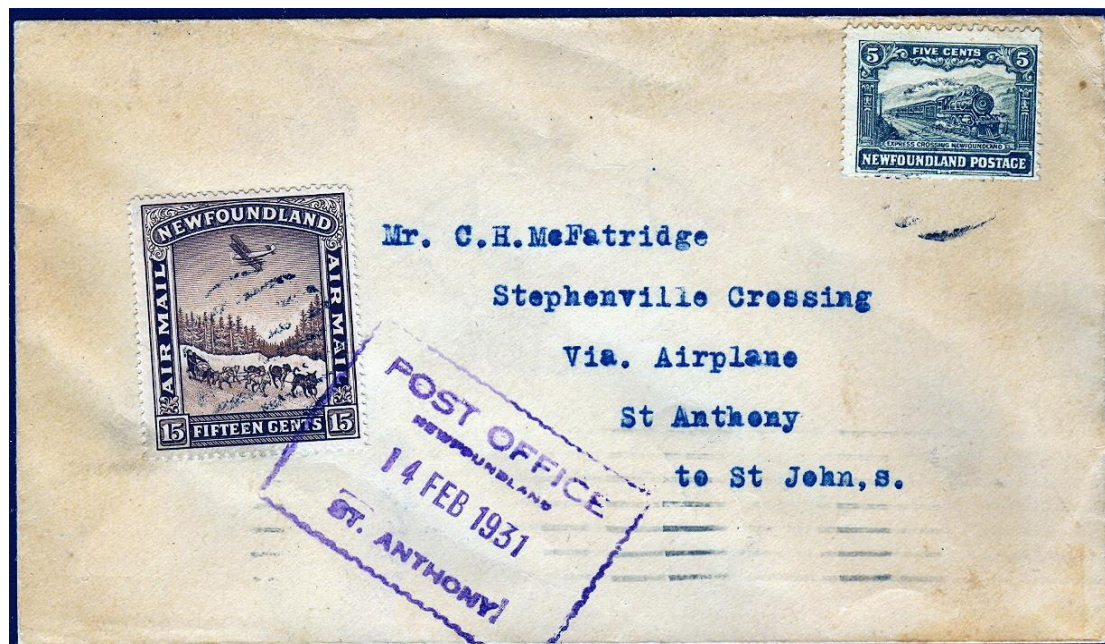
לורנס פישר אוסף בולים בנושא הסכסוך הישראלי – ערבי על הבטיו השונים. התצוגה שלו "שואה, מדינה והמאבק להשרדות" זכתה במדליה מוזהבת ברמה הבינלאומית. לתגובות: lawrence@gymtrainer.co.il

בול דואר האוויר הראשון של ניופאונדלנד אריק שורץ

באפריל 1919 יצאה הטיסה הטרנסאטלנטית הראשונה מניופאונדלנד לאירופה כשהיא נושאת עמה דברי דואר. לרגל המאורע הנהיג השרות הבולאי שם הדפס רכב בצבעים שונים על גבי בולים קיימים. רק בסוף שנות העשרים של המאה הקודמת החל הדואר בניופאונדלנד להשתמש בטיסות סדירות בתוך המדינה להעברת דברי דואר, שעד אז הועברו בעיקר באמצעות דואר מזחלות. השרות החדש, "דואר אוויר", היה נחוץ מאוד כיוון שבניופאונדלנד מקומות ישוב קטנים רבים רחוקים מאוד מכל ישוב אחר.

בשניים בינואר 1931 הנפיקה ניופאונדלנד לראשונה סדרה של שלושה בולי דואר אוויר. הבול הראשון בערך נקוב של 15 סנט בגוון חום מראה מזחלת כלבים נושאת דואר ומעליה מטוס, על רקע הרים מושלגים. הבול השני בערך של 50 סנט בגוון ירוק, עליו מצוייר המטוס שיצא לטיסה הטרנסאטלנטית הראשונה להעברת דואר על רקע ספינה במפרץ ניופאונדלנד, והשלישי בערך של דולר ובגוון כחול, עליו מצויירת מפה עם קווי התעופה של טיסות העברת הדואר. ערכים אלו שימשו למשלוח דואר אוויר בתוך ניופאונדלנד (15 סנט), מניופאונדלנד ליעדים בקנדה (50 סנט) וליעדים מחוץ לקנדה (דולר). את הבולים עיצב הצייר האנגלי פרלין (A. B. Perlin) והם הודפסו בבית הדפוס פרקינס בייקון ושות' בלונדון, על נייר ללא סימן מים.

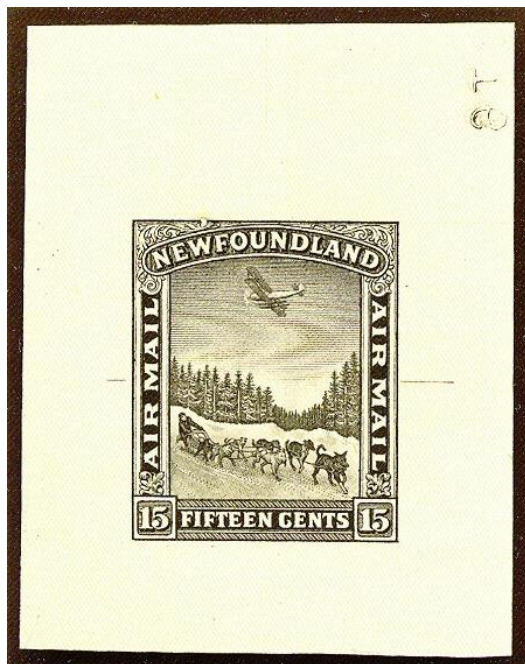

מכתב זה נשלח בתוך ניופאונדלנד, ועליו שימוש בבול דואר האוויר הראשון לתשלום עבור השרות הנוסף. המכתב נשלח חודש וחצי לאחר הנפקת הבול. נסו למצוא את מקומות הישוב על המפה, ותבינו מדוע היה צורך בשרות דואר אוויר. שימוש דוארי הוא חלק בלתי נפרד ממחקר בולאי טוב. רצוי למצוא שימוש כזה מתאריך מוקדם וממקום ישוב קטן, שהיקף הדואר שנשלח ממנו היה מצומצם.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

הבול המעניין מבחינתי הוא זה עם העריץ הנמוך, כיוון שמצוירת עליו מזחלת כלבים. בסך הכל הודפסו בשנת 1931 55,000 עותקים מהבול היפה הזה. קצת קשה לראות, אך הציור שעל הבול מראה את נהג המזחלת כשהוא מסתכל למעלה, אל המטוס, ומחייך: הוא, כמובן, יודע היטב מהי הדרך העדיפה והנכונה מבין השתיים להעברת דואר. שבעה כלבים רתומים למזחלת, שלושה זוגות וכלב מוביל אחד. ברור שהצייר לא הכיר היטב את עולם המזחלות, ואולי לא ראה כלבי מזחלת מעולם: הכלבים שצייר אינם מתאימים כלל לאקלים הקשה בניופאונדלנד ולעבודת מזחלות, והם נראים יותר כמו כלבי ציד חסרי פרווה ארוכה ובעלי אוזניים מתנפנפות. עדיין, למרות שגיאת העיצוב הקלה, מדובר בבול מקסים.

נסיון צבע נדיר בהגהת מטבעת גדולה
(Large die proof) על נייר ללא סימן מים.
מספר המטבעת מופיע בפינה הימנית העליונה

אספן נושאי בוחר את הפריטים שלו על פי תוכן העיצוב שלהם, ולא על פי המדינה המנפיקה או השרות שניתן עבורם (פרט למקרים נדירים). יחד עם זאת, גם אספן נושאי צריך להראות ידע בולאי מקיף. ידע כזה אפשר להראות על ידי מחקר שבודק פריט בודד, ומתחקה אחר תהליך ההדפסה, תולדות ההנפקה, תשניות וכיוב'. בואו נראה מחקר שכזה, על הבול בערך נקוב של 15 סנט מסדרת דואר האוויר של ניופאונדלנד.

בתהליך הדפסת הבול ישנם מספר שלבים של הדפסות ניסיון. הדפסות אלה נעשות בדרך כלל בצבע שחור, על נייר שונה מזה שיעשה בו שימוש אחר כך להדפסת הבול עצמו: נייר עבה ועמיד יותר. הדפסות ניסיון אלו מותרות לתצוגה, ובמקרה של בולים שהונפקו בתקופות מוקדמות הן בהחלט רצויות ומוסיפות בסעיף הנדירות.

ב-13 במרץ 1931 – פחות מחודשיים לאחר הנפקת הסדרה – כבר אזלו כל הבולים, והסדרה הונפקה בהדפסה נוספת. הפעם נעשה שימוש בנייר אחר שעליו סימן מים, המראה שתי דמויות המחזיקות מגן ומעליהן דמות איל קורא. הגיליון עליו הודפסו הבולים היה גדול במיוחד, וסימן המים הופיע רק בחלקו (בחלק אחר הופיע סימן מים בצורת צלב, וחלקים מהגיליון היו ללא סימן). לפיכך קיימים מהדפסה זו בולים בהם סימן המים לא נראה, וכן זוגות מעורבים, עם ובלי סימן מים. לימוד התשניות של סימני המים מהווה חלק מהמחקר הבולאי. במיוחד רצוי להציג "זוג מעורב" כאמור לעיל. הבולים הונפקו גם ללא נקבוב, בגרסה נדירה יותר. גם כאן ניתן למצוא בולים בלתי מנוקבבים עם

ניסיון צבע (Trial color)
בהגהת גיליון (Plate proof)
על נייר ללא סימן מים

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

ובלי סימן מים. ידועים גם זוגות בולים, שביניהם חסר הנקבוב. זו אינה תשנית אלא טעות הדפסה נדירה ביותר. ידועים זוגות מאוזנים כאלו (כמו בתמונה) וזוגות מאונכים.

זוג בולים לא מנוקבב מההדפסה השנייה

זוג בולים מנוקבב עם נקבוב חסר ביניהם

במהלך השנים 1931 ו-1932 הנפיק הדואר בניו-פאונלנד גם בולים מן המניין בערך נקוב של 15 סנט. הציבור העדיף לקנות בולים אלו, אשר ניתנים לשימוש הן בדואר רגיל והן בדואר אוויר, וזנח את הבולים הייחודיים לדואר אוויר. כתוצאה מכך נמכרו רק 50,000 עותקים מההדפסה השנייה, ובמחסני הדואר הצטברו עודפים מהבול "שלנו". הפתרון היה הדפס רכב שיכשיר בולים אלו לשימוש רגיל.

בתשעה בפברואר 1933 הונפקה הסדרה בשלישית, והפעם עם הדפס רכב. ההדפס כולל שני זוגות של קווים אנכיים המסתירים את הכיתוב "דואר אוויר", והאותיות L. & S. Post (Land & Sea Post), כלומר דואר יבשה וים, במאונך לאורכו של הבול. בכך הפך מבול דואר אוויר לבול רגיל המשמש למשלוח דואר

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

בדרך היבשה והים. ההדפסה המיוחדת נעשתה כמענה למחסור שנוצר בבולים רגילים בעריך של 15 סנט, ואמנם כל 70,000 העותקים עם הדפס הרכב "נחטפו" מסניפי הדואר בתוך יומיים בלבד.

להדפס הרכב הזה יש סיפור מעניין: הגליונות המקוריים מנו עשר שורות של עשרה בולים. מכונת הדפוס הזמינה לצורך ביצוע הדפס הרכב לא הייתה מסוגלת לטפל בזמנית בגיליון שלם, ולכן כל אחד מ-700 הגליונות חולק לארבעה תתי גיליון של 25 בולים, כאשר גם שולי הגיליון הוסרו. רק לאחר קיצוץ זה ניתן היה להכניס את רבעי הגיליון למכונת הדפוס. סך הכל הודפסו, איפוא, 280 גליונות של 25 בולים. גיליון שלם כדוגמת זה הנראה כאן הוא נדיר מאוד.

גיליון שלם עם הדפס הרכב

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

דווקא בהנפקה זו של הבול עם הדפס הרכב יש טעויות רבות, הנובעות מתזוזה של הדפס הרכב ימינה או שמאלה. נוסף על כך, כיוון שסימן המים על גיליונות הנייר אינו מופיע על כל בול, ישנם בולים עם סימן מים ובולים ללא הסימן. ידועה גם טעות של הדפס רכב כלפי מעלה עקב הכנסה שגויה של הגיליון למכונה. שגיאה נדירה אחרת היא "פספוס" של הדפס הרכב, כך שקיימים זוגות עם הדפס רכב בבול אחד בלבד.

בין ההדפסות השונות נעשו שינויים בנקבוב. השינויים קטנים ואינם נראים לעין, אך בדיקה פשוטה בעזרת מד-נקבוב מגלה אותם, ומאפשרת להציג בולים שונים זה לצד זה. כך, למשל, הבול הראשון הודפס עם נקבוב של 14.1×14.1 , נקבוב של 13.8×13.8 , וכן 13.8×14.1 . מחקר בולאי טוב צריך להציג בולים עם הנקבובים השונים.

רביעיית בולים עם הדפס רכב. ברביעייה יש טעות מינורית – הדפס הרכב מוזז שמאלה. שניים מהבולים הם עם סימן מים ושניים ללא הסימן – הבדל ה"עושה" את הפריט

סה"כ הודפסו 175,000 עותקים של הבול בגרסאות השונות. לכל הדעות, זו כמות קטנה, אך בהחלט מספיקה על מנת למצוא בה "מספיק בשר" למחקר בולאי מעניין.

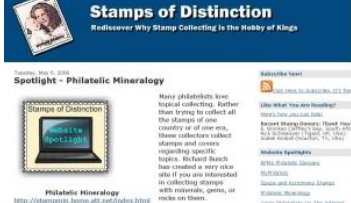
בלוגים בולאים נושאיים

בפינה הקודמת הצגתי סקירה של מספר בלוגים בולאים, תוך הבטחה להביא מנה נוספת במדור הבא.

עולם הבלוגים (הגדרה וסקירה של הנושא ניתן למצוא בפינה בגיליון הקודם של נושאונט) מתפתח בצורה מהירה, אך הוא אינו יציב. בלוגים רבים הנושאים בקרבם הבטחה גדולה אינם מתוחזקים כראוי, ולעיתים אינם כוללים יותר ממאמר אחד או שניים.

בחרתי להביא כאן עוד מבחר של בלוגים, שהמשותף לכולם הוא תוכנם העשיר ועדכונם השוטף. במדור הבא אביא הרחבה על נושא הבולאות הדיגיטלית, שגם לו מוקדש אחד הבלוגים.

	http://myphotostamp.blogspot.com בלוג זה הוא דוגמה מובהקת לטעם אישי ופרטי מאד. קיימות כאן גלריות תמונות של בולים סרוקים באיכות גבוהה בנושאים שונים יחד עם מידע רב על הצד הנושאי, אבל לא ניתן למצוא מכנה משותף או כיוון חשיבה מדוע מוכללים בולים אלו דווקא.
	הבלוגים של Miloje Chastven: http://balkanstamp.blogspot.com ו- http://serbiastamp.blogspot.com נותנים מידע עשיר מאד על הבטים נושאיים בבולים המודרניים של סרביה ומונטנגרו (ביחד ולחוד) עם מגוון תמונות של פריטים נלויים כמו מעטפות וגלויות מירב. אגב, מחבר הבלוג הוא תושב אשדוד.
	בלוג בולאי כללי עם דגש רב על מידע נושאי וקישורים לאתרים בנושא הוא: http://www.stampsofdistinction.com בדוגמא המובאת בתמונה המצורפת ניתנת סקירה על אתרים ומידע בנושא מינרלוגיה בבולים. בכל מקרה זה אתר עשיר בתוכן השווה מאד עיון מעמיק.

איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית

בית יואל, נמל ת"א 40, תל-אביב 6350671

	הבלוג של פראן אדאמס http://dpsworkshop.com/2008/06/30/defining-digital-philately/ מוקדש לנושא המעניין של בולאות דיגיטאלית (digital philately) שגם בטאון זה הוא העצם חלק ממנו. בולאות דיגיטאלית מוגדרת בפשטות כשימוש בכלים ממוחשבים להעשרת הידע הבולאי. ובבלוג זה ניתן למצוא חומר רב בנושא זה.
	ולבסוף, אתר שאינו בלוג, אבל נותן מימד חשוב ביותר כיצד הבולאות הדיגיטאלית יכולה לתת אפיקים רחבים לתחביב. בתערוכת הבולים הוירטואלית אקספונט http://www.japhila.cz/hof האתר דומה לתערוכת בולים עם מסגרות תצוגה של 16 עמודים, אלא שהכל אצלכם במחשב, כך שניתן להגדיל את דפי התצוגה ולהתבונן בהם בנוחות. התערוכה גדלה כל הזמן, והיא כוללת כבר מאות אוספים, ועשרות אוספים נושאים. בין השאר תוכלו לראות את אוספו של חברנו לורנס פישר על השואה והתקומה שהוצג גם בתערוכה (הלא וירטואלית) האחרונה.

גם חברי איל"ת עשויים לרצות להעלות את האוסף שלהם לרשת. אשמח לעזור למעוניינים בעצות טכניות ומעשיות.

תגובות ניתן לשלוח למשה אהלי בדוא"ל mosheaaaaa.oholy@gmail.com (יש להוריד את רצף אותיות ה-a אחרי המילה moshe. יש הרבה תוכניות זדוניות הרצות ברשת ומחפשות כתובות דואר אלקטרוני כדי למלא אותם בזבל ואף חמור מכך – כך שלא כדאי לציין כתובת כפי שהיא באתר כלשהוא).